

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೃತಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರು. ‘ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೋ ಕ್ಕಿಸಲಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮುಗ್ಗಾಗಿ ನಕ್ಕಿ ತಲೆಯಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಮಗ ಓಂ ಶಾಡ ಅವರ ನಡುವೆ ಪ್ರಳತು ಹೋಟೋ ತೇಗೆಹೊಡ.

ಭೂತಾನಾನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಕೋಲೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಕ್ಕಾರೆ ಕಟ್ಟಾನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ನನ್ನ ಪ್ರಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ತುತನ್ನು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿನ ಬಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಯಿಷಿಷಿಪ್ಪು ನಗುತ್ತಾ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರ ತುಂಬು ಕೈಸೇಯನ್ನು ಗಿಂಟಿ, ತಲೆ ಸವರಿ ಹೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಧ್ವಾಂಸ್ ಹೇಳಿದೆ.

ತಾಯಿಯ ಅಪ್ಪೆಗೆ

ಧಿಂಪುವಿನ ಹಳೀಯ ದೇವಾಲಯ ಚಂಗಂಬಾ ಲಾಖಾಂಗಾಗೆ ಹೋದೆವು. ಹನ್ನೇರದಕೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮಾರ್ಥಿವಾದ ರ ದೇವಾಲಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಸರಿಡಲು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮದ್ದೀನ ಎಂಬ ಅಲ್ಲಿನ ದೇವರಿಂದ ಅಶಿವಾದ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಣಿಗೆ ಏಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸರಾಗವಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವ ಹಲವಾರು ತಾಯಿಂದಿರು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡರು. ಕೆಲವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೋಟೋ ಕ್ಕಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಟ್ಟ ಗೋಲಿ ಕಣ್ಣಿಗಳು, ತುಂಬುಕೆನ್ನೇಯ ಭೂತಾನಾ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಲು ಬಲು ಮುದ್ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೋಟೋ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಜೆಬಲ್ಲಿಪ್ಪುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಕೋಲೇಟ್

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಖುಷಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ತಾಯಿಂದಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಭಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯೇ ನೋಡಲು ಬೆಣಿಗ್ಗಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಮನುವನಿನ ಸಂಗತ ಬೆಣ್ಣ ಗುಡ್ಡಗಳ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹತ್ತಿಳಿಯಲು, ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಉಪಾಯವಿದು.

ಸೌಜನ್ಯ

ಭೂಮ್ರಾ ತಾಂಗ್ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣವೆಂದರ ಮೇಲಿರುವ ರುಕರ್ ರೇಂಗಂಗ್ ನೋಡಲು ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಈ ರೇಂಗಂಗ್

ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದು ದಾಸ್ತರವೂ ಬ್ಯಾಹದಾಕಾರವಾಗಿದ್ದ ವಲ್ಲವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು, ಬಣ್ಣದ ಹಾಗಿಡಗಳು, ಮರಗಳು, ಜನುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಹೆನ್, ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿವ ಕರೀವ, ಕಲಾತ್ಕ ಕಚ್ಚಡ ಕಿಂದರಿಜೋಗಿಯ ಲೋಕದಂತಿತ್ತು.

ರೇಂಗಂಗ್ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಾಗಲೇಲ್ಲಾ ಅವರ ಹೋಟೋ ಕ್ಕಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಚಾಕೋಲೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲೂ ರೇಂಗಂಗ್ ಒಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮುಡುಗರಿಗೆ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಒಬ್ಬ, ‘ನನಗೆ ಹೊರಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿ, ಬೇಡೆ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದ. ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಅವನ ಸೌಜನ್ಯ ಕಂಡು ಖುಷಿಯಿಂದ ಹತ್ತಾಯವಾಡಿ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾಠ

ಇಲ್ಲೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಭೂತಾನಾನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಎರಡೂ ಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀತಿಭಾವದಿಂದ ನಾವು ಕೊಡುವ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಅಥವಾ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸೌಜನ್ಯ, ಅಪ್ಪತೆ, ನಿನಪುತೆ ಕಂಡು ಸಂಕೋಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮಿಂದ ತಿಂಡಿಯನ್ನಲ್ಲ, ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ, ಅವರು ಸ್ನೇಹಿಸಿದ್ದು ದೊಡ್ಡದು ಎನ್ನಿಸಿತ್ತ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಅಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಡೆದರೆ, ಕೊಡುವವರು ಮತ್ತು ಮ್ಮೆ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ಅವರು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

